

AZ IGAZSÁG PILLANATA

A HIT, A REMÉNY ÉS A SZERETET SZAVA A PALESZTIN SZENVEDÉS LEGMÉLYÉBŐL

Palesztin keresztyének teológiai kiáltványa

**KAIROS PALESZTINA
2009**

KAIROS PALESZTINA

Ebben a dokumentumban keresztyén palesztinok emelik fel szavukat az országban zajló eseményekkel kapcsolatban. Akkor írtuk le mindezt, amikor Isten dicsőségét és kegyelmét akartuk megpillantani az országban és az emberek szenvedésében. A dokumentum ebben a szellemben fordul a nemzetközi közösséghez azzal a kéréssel, hogy az álljon ki a palesztin nép oldalán, amelyik több mint hat évtizede elnyomatásban, száműzetésben és szenvedésben él és nyilvánvaló apartheid-del szembeesül. A szenvedés töretlen, a nemzetközi közösség pedig mindeközben szótlanul szemléli a megszálló állam, Izrael tevékenységét. Felemelt szavunk reményteli kiáltás, a szeretet, imádság és Istenbe vetett hit jegyében. Először is magunknak szól ez a kiáltás, hogy aztán megszólítsa az egyházakat és keresztyéneket világszerte azzal a kéréssel, hogy álljanak ki az igazságtalanság és apartheid ellen, sürgetve őket, hogy tegyenek meg mindent az igazságos békéért a régióban és felszólítva őket, hogy vizsgálják felül azokat a teológiai álláspontokat, amelyek igazolják a népünk ellen elkövetett folyamatos jogtiprást és az országunk eltulajdonítását.

Ebben a történelmi dokumentumban, mi, palesztin keresztyének kijelentjük, hogy országunk katonai megszállása Isten- és emberiségellenes, és minden teológia, amely a megszállást igazolja, távol áll a keresztyén tanítástól. Hiszen az igaz keresztyén teológia a szeretet, az elnyomottakkal való szolidaritás teológiája, igazságosságra és a népek közti egyenlőségre szóló felhívás.

A dokumentum nem spontán ötlet szüleménye, és nem véletlenek eredménye. Nem elméleti teológiai tanulmány, nem is politikai állásfoglalás, hanem a hit és elkötelezett munka dokumentuma. Jelentősége abban áll, hogy kifejezésre juttatja az emberek aggodalmát és álláspontját a megélt történelem adott pontján. Arra törekszik, hogy prófétai legyen, amikor a úgy néz szembe dolgokkal, ahogy azok valójában vannak – egyöntetűen és merészen. Prófétai módon sürgeti továbbá, hogy a palesztinok földjének izraeli megszállása véget vessenek és a diszkrimináció valamennyi formáját megszüntessék, minthogy az igazságos és tartós békéhez vezető egyetlen megoldás a független Palesztin állam létrejötte Al-Quds központtal. A dokumentum azt is indítványozza, hogy minden ember, politikai vezetők és döntéshozók egyaránt gyakoroljanak nyomást Izraellel szemben és jogi lépésekkel is kötelezzék Izrael kormányát arra, hogy vessen véget az elnyomásnak és a nemzetközi jogsértésnek. A dokumentum álláspontja világos a tekintetben, hogy az igazságtalansággal szemben való erőszakmentes ellenállás minden palesztin joga és kötelessége, beleértve a keresztyéneket is.

A dokumentum kezdeményezői több mint egy évig dolgoztak a szövegen, közösen imádkozva és beszélgetve, Istenbe vetett hitük és népük iránti szeretetük által vezérleve, számos jó barát tanácsát elfogadva: palesztinokét, arabokét és a szélesebb nemzetközi közösséghez tartozókét. Hálások vagyunk barátaink szolidaritásáért.

Palesztin keresztyénekként reméljük, hogy a dokumentum fordulópontot jelent és erőfeszítéseik összpontosítására ösztönzi a békeszerető embereket szerte a világban, különösen is keresztyén testvéreinket. Reménykedünk a pozitív fogadtatásban és határozott támogatásban, ahogy az az 1985-ben kibocsátott Kairos Dél-Afrika esetében történt, amely a maga idejében az elnyomás és megszállás elleni küzdelem jó eszközének bizonyult. Hisszük, hogy a megszállás alól való szabadulás a térség valamennyire emberének érdeke, hiszen nem csupán politikai problémáról van szó, hanem olyan helyzetről, amelynek emberi életek esnek áldozatul.

Imádkozunk Istenhez azért, hogy inspiráljon valamennyiünket, különösen is vezetőinket és döntéshozóinkat arra, hogy megtaláljuk az igazság és egyenlőség útját, és megértsük, hogy ez az egyetlen út a valós békéhez, amit keresünk.

Bevezetés

Mi egy palesztinokból álló keresztyén csoport vagyunk, akik egy közös imádság, elmélkedés és véleménycsere után együtt kiáltottak fel az országunkban lévő szenvedés legmélyéről, mely izraeli megszállástól szenved. Reménnyel kiáltottunk fel, mikor minden reménynek híján vagyunk, és ebben a kiáltásban rengeteg imádság, illetve a mindig vigyázó Istenbe, és az ő – ennek a földnek minden lakója iránti – isteni gondviselésébe vetett hit rejlett. Isten mindenki iránt táplált szeretetének, a minden emberben ott lévő isteni jelenlétnek, és bizonyos módon országunk történelmének rejtélye által inspiráltak lettünk, szavainkat a keresztyén hit és a palesztin hovatartozásunk alapján hirdetjük ki, a hit, a remény és a szeretet szavával.

Miért most? Azért most, mert ma a palesztin nép tragédiájának zsákutcájába kerültünk. A döntéshozók inkább azzal foglalkoznak, hogy a válságot kezeljék, ahelyett, hogy arra a komoly feladatra köteleznék el magukat, hogy megoldják azt. A hívők szíve tele van fájdalommal és kérdésekkel: Mit tesz a nemzetközi közösség? Mit tesznek a palesztin, az izraeli és az arab világ vezetői? Mit tesz az egyház? A probléma nem csupán politikai jellegű. Ez a politika emberi áldozatokat követel magának, ezzel foglalkoznia kell az egyháznak.

Megszólítjuk minden testvérünket és egyházunk tagjait ezen a földön. Keresztyénként és palesztinként hívjuk segítségül a vallási és a politikai vezetőket, a palesztin- és az izraeli társadalmat, a nemzetközi közösséget, keresztyén testvéreinket a világ minden egyházából.

1. A kézzel fogható valóság

1.1 *„Könnyelműen mondogatják: Békesség, békesség! - de nincs békesség!”* (Jer. 6:14). Ezekben a napokban mindenki békéről és békefolyamatról beszél a Közel-Keleten. Valójában ezek csak üres szavak; az igazság az, hogy Izrael elfoglalta a palesztin területeket, megfosztott minket a szabadságunktól, és ezért a következőkkel szembesülünk:

1.1.1 A palesztin területen felállított válaszfalat nagyrészt már arra a célra kobozták el, hogy városainkat börtönökké alakítsák, egymástól elválasszák, elszigeteljék és megosszák a területeket. A Gáza-övezetben, amely ellen 2008 decembere és 2009 januárja között Izrael kegyetlen háborút indított, az emberek kegyetlen körülmények között, folyamatos blokád alatt élnek, elvágva a többi palesztin területtől.

1.1.2 Az izraeli telepések Isten nevében erőszakkal feldúlják a földjeinket, ellenőrzik természeti forrásainkat, beleértve a vizet és a mezőgazdasági földjeinket, melytől több százezer palesztint fosztanak meg, és amellyel állandó akadályt állítanak bármilyen politikai megoldás elé.

1.1.3 A valóság az a mindennapos megaláztatás, amelynek ki vagyunk téve a katonai ellenőrző pontokon, melyeken át kell haladnunk, akkor, amikor a munkahelyünkre, az iskolákba, vagy a kórházakba megyünk.

1.1.4 Rokonok kénytelenek elválni egymástól, ezért palesztinok ezrei számára válik lehetetlenné a családi élet, főleg akkor, amikor a házastársnak nincs izraeli személyi igazolványa.

1.1.5 A vallásszabadságot súlyosan korlátozzák; a szent helyekhez való szabad hozzáférést biztonsági ürügyekre hivatkozva megtagadják. Jeruzsálem és szent helyek számos ciszjordániai és Gáza-övezetbeli keresztyének és muzulmánok számára elérhetetlenek. Még a jeruzsálemiek is megkötésekkel néznek szembe a vallási ünnepek alkalmával. Néhányat az arab papjaink közül rendszeresen nem engednek be Jeruzsálembe.

1.1.6 A menekültek is részesei ennek a valóságnak. Legtöbbjük még mindig táborokban él, embertelen körülmények között. Generációk várnak arra, hogy hazatérhessenek. Mi lesz az ő sorsuk?

1.1.7 És a foglyok? Több ezer izraeli börtönben sínylődnek palesztin foglyok. Az izraeliek mindent megmozgatnak azért, hogy visszaszerezzenek akár egy izraeli foglyot is, de vajon a több ezer palesztin fogoly mikor kapja vissza a szabadságát?

1.1.8 Jeruzsálem valóságunk központja. Egyszerre a béke szimbóluma és a konfliktus helye. Míg a fal elválasztja egymástól a palesztin szomszédságokat, Jeruzsálemből kezdenek kiürülni a palesztin, a keresztyén és a muzulmán lakosok. Személyi igazolványukat elkobozzák, mellyel elvesztik jeruzsálemi tartózkodási jogukat. Otthonaikat lerombolják vagy eltulajdonítják. Jeruzsálem, a megbékélés városa, most a diszkrimináció, a kirekesztés városává vált, a küzdelem forrásává a béke helyett.

1.2 Ennek a valóságnak még egy eleme, hogy Izrael semmibe veszi a nemzetközi jogokat és a nemzetközi határozatokat, de ide tartozik az arab világ és a nemzetközi közösség gyengesége is a jogok ilyen jellegű semmibe vételével kapcsolatban. Az emberi jogokat megsértik, a helyi és a nemzetközi emberi jogi szervezetek jelentései ellenére az igazságtalanság folytatódik.

1.2.1 Az Izrael államon belül élő palesztinok, szintén szenvedtek már a történelem igazságtalanságaitól. Annak ellenére, hogy állampolgárok és ennek eredményeképpen állampolgári jogaik és kötelezettségeik vannak, mégis diszkrimináló politikától szenvednek. Ők is szeretnék élvezni a jogaikat és az egyenlőséget, amely az állam többi polgárát megilleti.

1.3 Az elvándorlás ennek a valóságnak egy következő eleme. A remény és a béke eljövételének a szikrája is hiányzik, ez pedig a muzulmán és a keresztyén fiatalokat is arra ösztönzi, hogy elmeneküljenek. Így a föld, tulajdonképpen a legfontosabb és legértékesebb értékét, a művelt fiatalságot veszíti el. A keresztyének csökkenő száma, főleg Palesztinában, szintén ennek a konfliktusnak a következménye, illetve annak a helyi és nemzetközi tehetetlenségnek és kudarnak, amely képtelen átfogó megoldást találni a problémára.

1.4 Ennek a valóságnak a tükrében Izrael tetteit önvédelemmel magyarázza, legyen szó akár megszállásról, akár a kollektív büntetésről és minden egyéb palesztinokkal szembeni megtorlás formájáról. Véleményünk szerint a valóság ennek éppen az ellenkezője. Igen, valóban létezik palesztin ellenállás a megszállással szemben. De ha nem lenne megszállás, akkor nem lenne sem ellenállás sem pedig félelem és bizonytalanságérzet. Ez a mi véleményünk a kialakult helyzetről. Ezért arra szólítjuk fel Izraelt, hogy vessen véget a megszállásnak. Akkor olyan új világot fognak látni, melyben nincs félelem, fenyegetés, csak biztonság, igazság és béke.

1.5 A palesztinok válasza erre a valóságra igen sokféle. Van, aki tárgyalások útján válaszolt: ez volt a palesztin hatóság hivatalos állásfoglalása, de nem segítette elő a békefolyamatot. Néhány politikai párt a fegyveres ellenállást választotta. Izrael ezt ürügyként használta fel arra, hogy terroristának bélyegezze a palesztinokat, mellyel eltorzították a konfliktus valós természetét, az izraeli háborút a terror elleni háborúnak titulálva, nem pedig az izraeli megszállás elleni legális palesztin ellenállásnak, melynek célja, hogy megszüntesse a megszállást.

1.5.1 A tragédia a palesztinok közötti belső konfliktusokat is rontotta, azzal, hogy elválasztotta a Gáza-övezetet a többi palesztin területtől. A palesztinok között megfigyelhető a megosztottság, a nemzetközi közösség nagy felelősséget tulajdonít ennek, ez meg is mutatkozott, amikor a közösség nem fogadta el a palesztin emberek kinyilvánított akaratának eredményét a 2006-os demokratikus és legális választáson.

Újra megismételjük és kijelentjük, hogy mindezen katasztrófa közepette keresztyén szavunk a hit, a remény és a szeretet szava.

2. A hit szava

Hiszünk egy Istenben, egy jó és igazságos Istenben

2.1 Hiszünk Istenben, egy Istenben, aki a világ és az emberiség teremtője. Hiszünk egy jó és igazságos Istenben, aki szereti teremtményeit. Hiszük, hogy minden ember Isten képére és hasonlatosságára teremtett, és hogy minden ember méltósága a Mindenható Isten méltóságából fakad. Hiszük, hogy ez a méltóság mindnyájunkra érvényes. Ez számunkra itt és most azt jelenti, főleg ezen a földön, hogy Isten nem azért teremtett minket, hogy viszályt és konfliktust szítsunk,

hanem azért, hogy ismerjük és szeressük egymást, és kölcsönös szeretetben és tiszteletben együtt építsük fel a világot.

2.1.1 Hiszünk Isten örökérvényű Igéjében, egyetlen Fiában, a mi Urunkban Jézus Krisztusban, akit Isten a világ Megváltójaként küldött a földre.

2.1.2 Hiszünk a Szentlélekben, aki elkíséri az egyházat és az egész emberiséget élete során. A Szentlélek segít nekünk megérteni a Szentírást, mind az Ó, mind az Újszövetséget, megmutatván egységüket itt és most. A Szentlélek láthatóvá teszi Isten cselekedeteit az emberiségért, a múltban, a jelenben és a jövőben egyaránt.

Hogy értjük meg Isten szavát?

2.2 Hisszük, hogy Isten országunkban már beszélt az emberiséghez: *„Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette.”* (Zsidókhöz írt levél 1:1-2)

2.2.1 Mi, a keresztyén palesztinok, csakúgy, mint a többi keresztyén szerte a világban, hisszük, hogy Jézus Krisztus azért jött, hogy beteljesítse a törvényt és a próféciaikat. Ő az alfa és az ómega, a kezdet és a vég, az ő fényével és Szentlelkének vezetésével olvassuk a Szentírást. Magyarazzuk, értelmezzük a Szentírást, ahogy Jézus Krisztus is tette két tanítványával, mikor Emmaus felé tartottak. Amint meg van írva a Lukács írása szerint való evangéliumban: *„És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt.”* (Lk 24:27)

2.2.2 A mi Urunk Jézus Krisztus eljött és azt hirdette, hogy Isten országa már közel van. Az emberiség életének és hitének megújítását tanította. *„Új tanítással”* (Márk 1:27) érkezett, új értelmet adott az Ószövetségnek, azoknak a kérdéseknek, amelyek keresztyén életünket és a mindennapjainkat érintik, úgy, mint az ígérek, a kiválasztás, Isten követői és a föld. Hisszük, hogy Isten szava élő szó, a történelem minden időszakában érvényes, a keresztyének pedig érthetik Isten szavát itt és most. Éppen ezért elfogadhatatlan Isten szavának fundamentalista értelmezése, amely által az emberek Isten szeretetét és gondviselését tévesen magyarázzák. Ez a fajta írásmagyarázat a halálhoz és a pusztuláshoz vezet, amikor Isten szavai megcsontosodnak és nemzedékről nemzedékre halott betűkként olvassák azt. Ezeket a lélek nélküli szavakat fegyverként használják a napjainkban, hogy megfosszanak minket jogainktól a saját földünkön.

Országunknak egyetemes küldetése van

2.3 Hiszünk abban, hogy országunknak globális küldetése van. Ebben az egyetemességben benne vannak az ígérek, a föld, a kiválasztás, Isten gyermekei, sőt az egész emberiség. A Biblia tanításának fényében az ígért földje sosem volt politikai program, hanem sokkal inkább a teljes, egyetemes megváltás bevezetőjeként lehet értelmezni. Ez Isten világa megvalósulásának első lépése a Földön.

2.3.1 Isten elküldte a pátriárkákat, a prófétákat és az apostolokat erre a földre, hogy elősegíthessék a világ egyetemes misszióját. Ma három különféle vallás él együtt ezen a földön: a judaizmus, a keresztyénség és az iszlám. A földünk Istené, éppúgy, mint a világ összes országa. Minden ország, amelyben Isten jelen van megszentelt ország; egyedül Isten szent és szentesítő. Kötelességünk nekünk, akik itt élünk, hogy tiszteletben tartsuk Isten akaratát e föld iránt. Kötelességünk, hogy megszabadítsuk az igazságtalanságtól és a háborútól. Isten földjének, éppen ezért a megbékélés, a béke és a szeretet földjének kellene lennie. Ez pedig lehetséges. Isten kétféle népet helyezett erre a földre, és felruházott azzal a képességgel, hogy ha akarjuk, akkor együtt élhetünk békében és igazságban, együtt munkálkodva Isten országának épülésén: *„Az Úr é a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.”* (Zsoltárok könyve 24:1).

2.3.2 Nem véletlen az, hogy éppen ezen a földön élünk együtt keresztyén és muszlim palesztinok, ez a történelem és földrajzi sajátosságok következménye is. Igazságtalanság volt elüldözni minket. A Nyugat próbálta jóvátenni azt, amit a zsidóknak el kellett viselniük az európai

országokban, de ezt a mi számlánkra tették és a mi földünkön. Próbáltak kiigazítani egy igazságtalanságot, de ez csak újabb igazságtalanságot szült.

2.3.3 Tudjuk továbbá, hogy néhány nyugati teológus bibliai és teológiai legitimitást próbál adni jogaink megsértésének. Így az ígéret és azok magyarázata életünket fenyegetik. Az Evangélium a „pusztulás hírnöke” lett számunkra. Arra kérjük ezeket a teológusokat, hogy vizsgálják meg gondolataikat Isten ígéretével kapcsolatban és helyesbítsék értelmezéseiket, hogy Isten szavát minden ember életének forrásaként lássák.

2.3.4 Jogunk van ehhez a földhöz ragaszkodni. Ez nem pusztán ideológiai vagy teológiai kérdés. Élet és halál kérdése. Vannak olyanok, akik nem értenek egyet velünk, és még ellenségként is kezelnek minket, csak azért, mert szeretnénk békében élni a saját földünkön. Földünk megszállásától szenvedünk, mert palesztinok vagyunk. És mint keresztyén palesztinok néhány teológus helytelen írásmagyarázatától szenvedünk. Ezzel szembenézve, az a feladatunk, hogy megvédjük Isten ígését az élet-, nem pedig a halál forrásaként így az „örömhír” az maradhat ami, és számunkra is „örömhír” lehet. Azokkal szemben, akik a Bibliát arra használják, hogy minket keresztyén és muzulmán palesztinokat fenyegetsenek, kijelentjük Istenbe vetett hitünket, mert tudjuk, hogy Isten szava nem lehet a mi pusztulásunk forrása.

2.4 Következésképpen kijelentjük, hogy a Biblia bármilyen felhasználása arra, hogy igazolják és támogassák az igazságtalanságon alapuló politikai lehetőségeket és pozíciókat, melyeket egy ember esetleg egy közösség egy másik ember vagy közösség fölött gyakorol, a egyenlő a vallásnak ideológiává való degradálásával, megfosztva az Isten ígését annak szentségétől, egyetemességétől és igazságától.

2.5 Kijelentjük továbbá, hogy a palesztin területek izraeli megszállása Isten és az emberiség elleni vétek, mert megfosztja az Isten által adományozott alapvető emberi jogoktól a palesztinokat. Eltorzítja az Istenről alkotott képet az izraeliek szemében, akik megszállókká váltak, és eltorzítja a képet a palesztinokban is, akik a megszállás alatt élnek. Kijelentjük, hogy az a Biblián, hiten vagy a történelmen alapuló teológia, amely egyetért a megszállással, távol áll a keresztyén tanításoktól, mivel a Mindenható Isten nevében hirdeti erőszakot és szent háborút, Istent alárendelve mulandó emberi érdekeknek, torzítva az isteni képet, amely a politikai és teológiai igazságtalanságtól szenvedő emberekben él.

3. Remény

3.1 Annak ellenére, hogy halvány jele sincs a pozitív megoldásnak, reménységünk töretlen. Jelenlegi helyzetünk nem ígéretes, a megszállás végét sem látjuk. A konferenciák, a látogatások és tárgyalások száma megsokszorozódott, de nem követte őket semmilyen változás a kialakult helyzetben és szenvedésben. Obama elnök új álláspontja, amely szeretne pontot tenni a tragédia végére, szintén nem volt képes változást hozni. Izrael elutasít minden megoldást, és nem enged teret semmilyen pozitív várakozásnak. Ennek ellenére reménykedünk, ez a reménység pedig Istenben van. Egyedül Isten az, aki jó, Mindenható, és szerető jósága egy napon győzedelmeskedni fog a gonosz felett, melyet saját magunkban találunk meg. Ahogy Szent Pál mondta: *„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?(...) Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? Hiszen meg van írva: "Teérted gyilkolnak minket nap mint nap..., Mert meg vagyok győződve, hogy (semmi) sem választhat el minket az Isten szeretetétől.”* (Rómaiaknak írt levél 8:31, 35, 36, 39).

Mi a remény jelentősége?

3.2 A bennünk lévő reménység egyet jelent mindeneke előtt az Istenbe vetett hittel, másrészt abban bízunk, hogy jövő szebb lesz. Harmadrészt azt jelenti, hogy nem illúziókat kergetünk. A remény azt jelenti: meglátni Istent a baj közepette, és figyelni a Szentlélekre. Ebből a látásmódból támad az az erő, hogy kitartóak és szilárdak maradjunk, és képesek legyünk dolgozni a bennünket körülvevő valóság megváltoztatásán. A remény azt jelenti, hogy nem

engedünk a gonoszoknak, hanem ellenállunk neki. Nem látunk semmit a jelenben, és a jövőben, csak romlást és pusztulást. Látjuk azt, hogy a felettünk lévő kéz erős, hogy nő a faji szegregáció mértéke, és hogy olyan jogszabályokat vezetnek be, amelyek semmibe veszik méltóságunkat. A palesztin helyzetben zavart és megosztottságot látunk. Ha ennek ellenére azonban képesek vagyunk ellenállni ennek a mostani valóságnak, és keményen dolgozunk, akkor a pusztulás, mely a láthatáron tornyosul, nem borul ránk.

A remény jelei

3.3 Egyház vezetői és tagjai a tehetetlenség és megosztottság látszata ellenére is reményteljesek. Gyülekezeti közösségeink élénkek és a legtöbb fiatal az igazság és a béke aktív követője. Az egyéni elkötelezettség mellett, számtalan egyházi intézményünk hitünket aktívvá és szolgálatkésszé tette a szeretet és az imádság nevében.

3.3.1 A remény jelei között ott vannak a sajátos vallási és szociális színezetű teológiai intézményeink is. Számtalan ilyen központ van a különböző egyházaink között. Az ökumenikus szellemiség a látszat ellenére egyre gyakrabban nyilvánul meg a különböző egyházak együttműködésében.

3.3.2 Ezekhez hozzátehetjük a különböző vallások közötti párbeszédet, a keresztyén-muzulmán párbeszédet, amelyben számtalan vallási vezető vesz részt. Kétségtelen, hogy a párbeszéd egy hosszú folyamat, amely nem mindennapos erőfeszítések során tökéletesedik, ahogy ugyanazokon a szenvedéseken és várakozásokon megyünk keresztül. Ezen párbeszéd van kialakulóban a judaizmus, a keresztyénség és az iszlám között is, sőt különböző párbeszédet láthatunk tudományos és társadalmi szinten. Ezek együttesen próbálják lebontani azokat a falakat, amelyeket a megszállás emelt, illetve azokat az eltorzult értelmezéseket, amelyek az ember szívében testvérei ellen kialakultak.

3.3.3 A remény egyik legjelentősebb jele a generációk óta tartó állhatatosság, a különböző ügyekben megnyilvánuló igazságosság, a múltra való emlékezés folyamatossága, amely nem felejt el a „Nakba”-t (katasztrófát) és annak jelentőségét. Hasonlóképpen fontos az egyházi öntudat erősödése, illetve arra való törekvés, hogy az igazság kiderüljön.

3.3.4 Sok emberben érezni ugyanakkor az elhatározást, hogy hajlandó elfelejteni a múlt sérelmeit és megbékélni a helyreállított igazságosságban. A közvélemény szintén támogatja a palesztinok politikai jogainak helyreállítását, zsidó és izraeli vélemények pedig, a nemzetközi közösségnek megfelelően megegyeznek abban, hogy a békét és igazságot kell munkálni. Igaz, hogy ezek az eszközök a megbékéléshez még kevesek, az igazságtalanság még nem szűnt meg, de lassan beérnek, rövidítik a megpróbáltatás idejét és gyorsítják a békefolyamatokat.

Az egyház missziója

3.4 Gyülekezetünk olyan emberekből áll, akik imádkoznak és szolgálnak. Ez az imádkozás és szolgálat prófétai jellegű, Isten örökérvényű ígéjén tájékozódik a jelenben és a jövőben egyaránt. Minden, ami a földünkön történik, és mindenki, aki itt él, minden fájdalom és remény, minden igazságtalanság és az azt megállítani kívánó törekvések, ezek mind-mind benne foglaltatnak egyházunk imádságaiban és szolgálatában. Hálát adunk Istennek, hogy egyházunk felemeli hangját az igazságtalanság ellen, annak ellenére, hogy sokan szeretnék, ha csendben maradna, és csak az istentiszteletre figyelne.

3.4.1 Az egyház missziója profetikus, hiszen Isten ígéjét bátran, őszintén, és szeretettel hirdeti abban a környezetben és azok között az események között, amelyben él. Az elnyomottak oldalán áll, csakúgy, mint Krisztus, aki a nyomorult és bűnös ember mellé szegődött, bűnbánatra, életre, és a méltóság visszaállítására hív, hiszen Isten ezt adta mindenkinek, és ezt senkinek sincs joga elvenni.

3.4.2 Az egyház küldetése, hogy Isten országát hirdesse, az igazság, a béke és a méltóság királyságát. Élő egyházként az a hivatásunk, hogy bizonyosságot tegyünk Isten jóságáról és az emberi méltóságról. Arra hívattunk, hogy imádkozzunk és hallassuk a hangunkat akkor, amikor

azt hirdetjük, hogy élhetünk egy olyan új társadalomban is, amelyben az emberek hisznek önmön és ellenségeik méltóságában.

3.4.3 Gyülekezetünk olyan ország felé mutat, amelyet össze sem lehet hasonlítani egyetlen földi országgal sem. Jézus azt mondta Pilátus előtt, hogy ő valóban király, de „*Az én országom nem e világból való*” (János 18:36). Szent Pál azt mondta: „*Az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm.*” (Róma 14:17). A vallás nem támogathat, sem nem legitimálhat igazságtalan politikai rezsimeket, hanem az igazságot, a békét és az emberi méltóságot szolgálja. Mindent be kell vetnie ahhoz, hogy megtisztítsa azokat a kormányokat, ahol az emberek igazságtalanságtól szenvednek, és az emberi méltóságot megsértik. Az Isten országa a földön nem függ semmilyen politikai irányulástól, hiszen sokkal hatalmasabb és átfogóbb, mint bármilyen politikai rendszer.

3.4.4 Jézus Krisztus azt mondta: „*Az Isten országa közöttetek van!*” (Lukács 17:21). Isten velünk van, és ha ennek tudatában vagyunk, az megmutatkozik abban amit teszünk, vagy amit mondunk. Ennek ismeretében szükséges élni mindaddig, ameddig el nem érjük az igazságosságot a földön.

3.4.5 Azok az embertelen körülmények, amelyekben a palesztin egyház élt, és ma is él, megkövetelték, hogy az önvizsgálatot tartson és világosan kinyilvánítsa küldetését. Megvizsgáltuk küldetésünket és látjuk, hogy a szenvedés és a fájdalom közepette fontosabb számunkra a szeretet, mint a bosszú, az életet pártoljuk és nem a halált. Ez a remény forrása nekünk, az egyházunknak, és a világnak.

3.5 A feltámadás a mi reménységünk alapja. Ahogy Krisztus győzedelmeskedett a halál és a gonosz felett, úgy mi is képesek vagyunk e föld lakóiként legyőzni a háború sötétségét. Kitartó és aktív egyház maradunk a feltámadás földjén.

4. Szeretet

A szeretet parancsolata

4.1 A mi Urunk, Krisztus azt mondta: „*Szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!*” (János 13:34). Megmutatta nekünk, hogyan szeressünk és hogyan bánjunk ellenségeinkkel. Azt mondta: „*Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznék titeket, hogy legyetek mennyei Atyátoknak fiai, aki felhozza napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. (...) Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogyan mennyei Atyátok tökéletes.*” (Máté 5:45-47).

Pál azt mondta: „*Ne fizessetek senkinek rosszal a rosszért.*” (Róma 12:17). Péter pedig így ír: „*Ne fizessetek a gonoszért gonosszal, vagy a gyalázkodásért gyalázkodással, hanem ellenkezőleg: mondjatok áldást, hiszen arra hívtatok el, hogy áldást örököljetek.*” (1Péter 3:9).

Ellenállás

4.2 A kifejezés egyértelmű. Krisztus Urunk szeretetre tanít bennünket, melybe beletartozik a barát és az ellenség is. Ezt kell szem előtt tartani, amikor a gonoszság bármilyen formájával találkozunk.

4.2.1 A szeretet által a felebarátban az Isten képmására teremtett embert látjuk. Minden ember a testvérünk. Annak ellenére, hogy a másokban az Isten képmására teremtett embert látjuk, még ellenállhatunk a gonoszságnak és az erőszaknak. Ez a szeretet arra törekszik, hogy helyrehozza a rosszat és megállítsa az erőszakot.

A palesztinokkal szembeni erőszak, amely az izraeli megszállással jár együtt, olyan ördögi dolog, amit meg kell állítani. Rossz és bűnös dolog, és ezt a bűnt meg kell állítani és fel kell számolni. Ez elsődlegesen a palesztinok felelőssége, akik a megszállástól szenvednek. A keresztyéni szeretet arra hív, hogy ellenálljunk ennek. A szeretet véget vet a rossznak, azzal hogy az igazság útját járja. A nemzetközi közösségnek is nagy felelőssége van, hiszen a nemzetközi jog határozza meg ma az emberek közötti kapcsolatot. De felelősek maguk az igazságtalanságot

elkövetők is; el kell hagyniuk a gonoszt, amely bennük van, és az igazságtalanságot, amellyel másokat sújtanak.

4.2.2 Ha a nemzetek történelmét, a háborúkat vizsgáljuk szembesülünk a háborúnak, az erőszaknak való ellenállással is. A palesztinok úgy cselekednek, ahogy az emberek többsége tenné, főleg az izraeli megszállás első felében. Ma azonban már békés küzdelemről van szó, különösen az Izrael elleni első palesztin felkelés után. Felismertük, hogy minden embernek új utat kell találnia az egymás közötti kapcsolatok és viták rendezésében. Az erőszak helyett az igazságra kell törekedni. Ez minden olyan nemzetre vonatkozik, amely katonailag erős, és képesek arra, hogy a gyengébb felett uralkodjon.

4.2.3 Keresztyénként úgy látjuk, hogy az egyetlen dolog, amit az izraeli megszállás ellen tehetünk, az az ellenállás. Az ellenállás a keresztyén ember joga és feladata. De ez szeretetteljes ellenállás kell, hogy legyen. Kreatív ellenállás ez, hiszen humánus megoldást kell találni az ellenség jóindulatra ébresztésére. Az ellenségben Isten képmását kell meglátni, ami azt jelenti, hogy aktív ellenállással igyekszünk megfékezni az igazságtalanságot, és véget vetni az erőszaknak, törekedve a föld, a szabadság, a méltóság és a függetlenség visszaszerzésére.

4.2.4 Krisztus urunk olyan példát hagyott nekünk, amelyet mindenképpen követni kell. Szükséges a ellenállni a gonosznak, Ő azonban arra tanított, hogy ennek nem lehet gonosszággal ellenállni. Különösen nehéz ezt megcselekedni, amikor az ellenség eltökélt szándéka, hogy ráerőlteti magát a másik félre, és megtagadja a saját földjén való tartózkodás jogát. A parancsolat betöltésének nehézsége ellenére is csak ez a megoldás a megszállókkal szemben, akik elutasítják létezésünket és számos okot találnak ki a megszállás folytatására.

4.2.5 A megszállással való szembefordulás összetett dolog, a keresztyén szeretet elutasítja és korrigálja azt. A gonosz minden formájára nemet mond azáltal, ami a szeretet logikája szerint való, és a béke munkálására törekszik. Civil ellenállással tudunk ellenszegülni. Nem a halállal állunk ellen, hanem az élet tiszteletével. Tiszteljük és becsüljük azokat, akik életüket adták nemzetünkért. Kijelentjük, hogy minden lakosnak késznek kell lennie arra, hogy megvédje az életét, szabadságát és földjét.

4.2.6 A palesztin civil szervezetek, csakúgy, mint a nemzetközi szervezetek, NGO-k, és néhány egyházi intézmény felhívja a figyelmet arra, hogy egyének, cégek, államok vegyenek részt egy gazdasági és kereskedelmi bojkottban, minden olyan termék ellen, ami a megszállás eredménye. Véleményünk szerint ez a békés ellenállás módja. Ezeket az érdekképviseleti kampányokat bátran hirdetjük meg, nyíltan és őszintén kijelentve, hogy a cél nem a bosszú, hanem a fennálló gonoszság megszüntetése, amely majd felszabadítja mind az elkövetőket, mind az igazságtalanságot elszenvedőket. A cél az, hogy felszabadítsa mindkét népet az izraeli kormány szélsőséges akciói alól, igazságot és megbékélést hozzon. Ebben a szellemben és ezzel az elhívással megoldást találhatunk problémáinkra, hasonlóképpen Dél-Afrikához, vagy a világ más felszabadító mozgalmaihoz.

4.3 Szeretet által legyőzhetjük az igazságtalanságot, megteremthetjük az új társadalom alapjait, mind saját magunk, mind ellenségeink számára. A jövőnk közös. Vagy az erőszak fog elpusztítani mindkettőnket, vagy a béke éltet majd minket. Arra kérjük Izraelt, hogy vessen véget az ellenünk irányuló igazságtalanságnak, hogy ne fordítsa el a valóságot azzal, hogy a megszállás céljának a terrorizmus elleni küzdelmet nevezi. A „terrorizmus” az igazságtalanságban és a megszállás nehézségeiben gyökerezik. Ezeket meg kell szüntetni, ha őszintén véget akarunk vetni a „terrorizmusnak”. Arra kérjük az izraelieket, hogy legyenek partnereink a béke munkálásában, és ne a véget nem érő erőszakban. Álljunk ellen együtt a gonosznak, a megszállás és az erőszak ördögi körének.

5.Néhány szó a testvéreinkhez

5.1 Olyan úton járunk ma, amely járhatatlan, a jövő pedig csak szomorúságot ígér. Testvéreinkhez a bizalom, türelem, állhatatosság hangján szólunk a reményteljes jövőért való együttműködésért. Szavaink üzenetet hordoznak a jelenben és a jövőben egyaránt a tövissek, a vér, és a mindennapi nehézségek ellenére. Istenbe vetjük reménységünket, aki megelégit

bennünket. Ugyanakkor továbbra is Isten akaratának megfelelően cselekszünk, ellenállva a rossznak és fáradozva az igazság és a béke eljöveteleért.

5.2 Keresztyén testvéreinknek azt üzenjük, hogy eljött a bűnbánat ideje. A bűnbánat szeretet – közösségbe vezet azokkal, akik szenvednek, akik foglyok, sebesültek, átmenetileg vagy tartósan sérültek, a gyermekekkel, akiknek nincs boldog gyermekkoruk, vagy akik szerettüket. A szeretet közösségben arra felismerésre juthatunk, hogy: ha a testvérem fogoly, én is az vagyok; ha ő az otthonát lerombolták, akkor az én otthonom is megsemmisült; ha a testvéremet megölik, akkor engem ölnék meg. A kihívásokkal együtt nézünk szembe, és osztozunk mindabban, ami történt vagy történni fog. Lehet, hogy magánemberként vagy egyházi vezetőként korábban hallgattunk, amikor fel kellett volna emelni a hangunkat, hogy elítéljük az igazságtalanságot és osztozzunk a szenvedésben. Itt az idő, hogy bűnbánatot gyakoroljunk a hallgatásunk és közömbösségünk, a közösségvállalás elmulasztása miatt, egyrészt azért, mert nem elhanyagoltuk és teljesítettük földünk iránti kötelességünket, másrészt azért, mert nem gondolkodtunk és tettünk eleget, azért hogy új és kiterjedt látásmódunk legyen, hanem megosztottak maradtunk, meghazudtolva tanúságtételünket és csökkentve szavahihetőségünket.

5.3 Arra kérjük a keresztyéneket, hogy maradjanak állhatatosak, ahogyan eddig is azok voltak évszázadokon keresztül, a váltakozó államhatalmak és kormányok idején. Legyetek türelmesek, kitartóak és legyetek reményteljesek, mert így talán megerősíthettek mindent testvért, akik ugyanebben a reménytelen helyzetben vannak. „*Legyetek készen mindenkor számot adni mindenkinek, aki számon kéri tőletek a bennetek élő reménységet.*” (1Péter 3:15). Legyetek buzgók, és vállaljatok áldozatot, mert ez segíthet abban, hogy felülemelkedjete a jelenlegi nehézségen.

5.4 Kevesen vagyunk ugyan, de üzenetünk félreérthetetlen és jelentős. Földünknek szeretetre van szüksége. Ezzel a szeretettel fordulunk a muzulmánok, a zsidók, sőt, az egész világ felé.

5.4.1A muzulmánok felé szeretettel és az együttélésre való törekvéssel fordulunk, és elutasítjuk a fanatizmust és a szélsőséget. A világ felé üzenjük, hogy a muzulmánokat nem kell ellenségként sztereotipizálni vagy terroristának bélyegezni, hanem békében akarunk együtt élni és dialógusban lenni velük.

5.4.2 Azt üzenjük a zsidóknak, hogy a közelmúltban egymás ellen harcoltunk, sőt ma is azt tesszük, hajlandóak vagyunk arra, hogy szeressük egymást és együtt éljünk. Közösén és minden szinten megtervezhetjük politikánkat, a szeretet ereje és logikája alapján, miután véget ér a megszállás és beköszönt a béke.

5.4.3 Hit által minden politikusnak azt mondhatjuk: az emberek nem a gyűlöletre születtek. Tilos gyűlölni, és tilos ölni. A szeretet kultúrája a másik ember elfogadását jelenti. Átala leszünk tökéletesek és erre alapozhatjuk társadalmunkat.

6. Szavunk a világ egyházaihoz

6.1 A világ egyházaihoz mindenekelőtt a hála szavával fordulunk, azért a szolidaritásért, amit irányunkban szavakban, tettekben és jelenlétükkel kifejeztek. Az egyházaknak, keresztyéneknek, akik támogatják a palesztinokat és önrendelkezési igényüket nagyrabecsülésünket fejezzük ki. Együttérzéssel fordulunk azon keresztyének és egyházak felé, akik a törvényesség és az igazságosság melletti kiállásuk miatt szenvedtek.

Felszólítjuk a bűnbánatra is; hogy megvizsgálják fundamentalista teológiai álláspontjukat, melyekkel a palesztinokkal szembeni igazságtalan politikai megoldásokat támogatják. Felszólítjuk őket, hogy álljanak az elnyomottak mellé, és Isten igéjét örömhírként őrizték meg, ne fegyverként használják az ellenség elnyomására. Isten igéje minden teremtményhez szeretettel teljes. Isten sem szövetségese, sem nem ellensége egyik félnek sem. Isten mindenkinek Ura, mindenkit szeret, igazságot követel mindnyájunktól, sőt ugyanazokat a parancsolatokat adja valamennyiünknek. Arra kérjük testvéregházainkat, hogy teológiailag ne igazolják azt az igazságtalanságot, amelytől szenvedünk. Testvéreinket kérdezzük a mai napon: Képesek vagytok segíteni nekünk, hogy visszakapjuk a szabadságunkat, hiszen csak ez az egyetlen módja annak, hogy két felet igazsághoz, békéhez, biztonsághoz és szeretethez juttassuk?

6.2 Annak érdekében, valóságunkat megértsék meghívjuk az egyházakat, hogy jöjjenek és lássák. A valóságot kötelességünknek érezzük feltárni, zarándokként fogadunk, ha eljöttek

hozzánk imádkozni, a béke a szeretet és a megbékélés üzenetével. Megismeritek a tényeket és e föld lakosait, a palesztinokat és az izraelieket egyaránt.

6.3 Elítéljük a rasszizmus minden formáját, akár vallási, akár etnikai, legyen akár antiszemitizmus, muzulmánellenesség, és arra kérünk, hogy ti is hasonlóképpen mondjatok nemet minden megjelenési formájukra. Továbbá arra kérünk, hogy hirdessétek az igazságot, és álljatok annak oldalára az izraeli megszállás kapcsán. Ahogy már említettük korábban, úgy látjuk, hogy a bojkott és a tőkekivonás erőszakmentes módszerei az igazság, a béke és a biztonság megteremtése felé vezetnek.

7. Szavunk a nemzetközi közösséghez

7. Azzal a kéréssel fordulunk a nemzetközi közösséghez, hogy szüntessék meg a kettős mércét, és a palesztin probléma kapcsán is ragaszkodjanak a mindkét felet megértő nemzetközi megoldásokhoz. A nemzetközi jog szelektív alkalmazása a jog útvesztőjében bennünket sért. Néhány fegyveres csoport igényét igazolja, és azt hirdeti, hogy a nemzetközi közösség csak az erő logikájából ért. Ezért választ kérünk a civil és a egyházi intézményektől arra, amit felajánlottak: hogy tudniillik egy olyan gazdasági rendszer jöjjön létre, mely gazdasági szankciókat és bojkottot alkalmaz Izraellel szemben. Újra megismételjük, hogy ez a mi részünkről nem bosszú, hanem egy komoly szándék arra nézve, hogy igazságos és végleges békét teremtsünk, befejezve Palesztina és más arab területek izraeli megszállását, biztonságot és nyugalmat hozva mindenkinek.

8. Zsidó és muzulmán vallási vezetők

8. Kérelemmel fordulunk a zsidó és muzulmán vallási és spirituális vezetőkhez, akikkel hasonló véleményen vagyunk, hiszen minden embert Isten teremtett, és mindnyájunkat ugyanazzal a méltósággal ruházott fel. Ebből ered az a kötelességünk, hogy megvédjük az elnyomottakat és azt a méltóságot, amelyet Isten adott nekik. Próbáljunk meg együtt felülemelkedni azokon a politikai kísérleteken, amelyek eddig kudarcot vallottak, és még mindig az összeomlás és a szenvedés ösvényén tartanak minket.

9. Felhívás a palesztinoknak és az izraelieknek

9.1 Ez a felhívás arra vonatkozik, hogy Isten képmását lássuk minden általa teremtett emberben, és felülemelkedjünk a félelmeinken, hogy építő jellegű párbeszédet folytassunk, és ne maradjunk abban a soha véget nem érő ördögi körben, amely változatlanul tartja fenn a jelenlegi helyzetet. Kérésünk, hogy közös célt találjunk, amelyben mindnyájan egyenlőségre és közösségre törekszünk, nem pedig uralkodásra, tárgyalásra igyekszünk, nem pedig agresszióra a félelem a bizonytalanság ürügyén. Kijelentjük, hogy lehet szeretetben és kölcsönös bizalomban élni. Így lehetséges a béke és a végleges megbékélés. Ezek után pedig az igazság és a biztonság is elérhető.

9.2 Nagyon fontos az oktatás. Az oktatási programok által egymást olyannak ismerhetjük meg, amilyen valójában ellentétben azzal, amit a konfliktus, az ellenségeskedés, vagy a vallási fanatizmus tükrén keresztül látunk. A mai oktatási programokat megmérgezte az gyűlölködés. Eljött az idő, hogy új oktatási módszert vezessünk be, amely lehetővé teszi, hogy az emberek meglássák Istent képmását a másik emberben, és kijelentik, hogy képesek egymást szeretni, közös jövőjüket pedig a biztonságra alapozni.

9.3 Egészségtelen egy országot, zsidó vagy iszlám törvényekre formálni, beszűkíti a látókört, diszkriminálóvá és kirekesztővé változtatja, egyik polgárát a másik fölé fogja helyezni. Azt kérjük a zsidóktól és muzulmánoktól, hogy engedjék, hogy az állam minden polgáré lehessen, olyan vízió alapszik, amely tisztel minden vallást, ahogy az egyenlőséget, az igazságot, a szabadságot, a pluralista elveket is, és nem pusztán egy többségben lévő vallás felsőbbrendűségére épüljön.

9.4 Palesztina vezetőinek üzenjük, hogy a jelenlegi megosztottság mindnyájunkat gyengít és egye több szenvedést okoz. Semmi sem igazolhatja ezt a megosztottságot. Az emberek érdekében véget kell vetnünk ennek. Arra kérjük a nemzetközi közösséget, hogy nyújtson támogatását az egység felé, és tisztelje a palesztinok akaratát is.

9.5 Jeruzsálem a látásmódunk és egész életünk alapja. Isten ezt a várost gazdagon megajándékozta és kiemelte a történelem során. Mindenki elindul feléje, hogy testvériségben és szeretetben legyenek együtt az Úr színe előtt. Ézsaiás próféta szerint: *„Az utolsó napokban szilárdan fog állni az ÚR házának hegye a hegyek tetején. Kimagaslik a halmok közül, és özönlik hozzá valamennyi nép. (...) Ítéletet tart a nemzetek fölött, megfenyíti a sok népet. Kardjaikból kapákat kovácsolnak, lándzsáikból metszőkéseket. Nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.”* (Ézsaiás 2: 2-5). Ma ez a város két nép és három vallás otthona; és éppen ez a prófétai vízió, illetve a város sokrétűségét szem előtt tartó nemzetközi módszerek alapozhatják meg a politikai megoldást. Ez az elsődleges kérdés, amiről tárgyalni kellene, mert Jeruzsálem szentségének és üzenetének meghallása ösztönző erővel hathat, hogy megoldást találjunk az alap kérdésre, amely nem más, mint a kölcsönös bizalom-, másrészt Istennek eme földjén egy új ország megalapozásának kérdése.

10. Istenbe vetett remény és hit

10. A reménytelenség közepette, reménységgel kiáltunk fel. Hiszünk a jóságos és igazságos Istenben. Hisszük, hogy Isten jósága végül győzedelmeskedni fog a gyűlölet és a halál felett. Új földet fogunk itt látni, új emberekkel, akik képesek lesznek a felemelkedésre a szeretet nevében.

(Translated by the Reformed Church in Hungary)